

A narancsmezesek (**Crujff**-ot kivéve – összeveszett az akkori szövetségi kapitánnyal, a holland futballzseni egy idő után elég nehéz természetű ember lett) ezúttal az osztrák Ernst Happel vezetésével érkeztek Argentínába, ahol a még mindig nagyon jól működő totális foci már leáldozóban volt.

Rensenbrinkk ezúttal sem nyertek vb-t, mert a döntőben ismételten a házigazdák előtt kellett fejet hajtsanak.

[Az argentinok valahogy úgy alkották meg ezt a vb-t,](#) hogy ők is nyerjék meg: például mindig később játszották a meccseiket, így még taktikázhattak is az eredménnyel – a perui kapuba például sok gólt kellett rúgni a döntőbe jutásért.

A lebonyolítási rend az előzőhöz hasonló volt: négy négycsapatos csoportot sorsoltak, majd az első két helyezett újabb két, négycsapatos csoportot alkottak, amelyeknek a győztesei játszották a döntőt. Románia nem jutott ki, a magyar csapat (elsősorban a Vasas és az Újpest játékosaira alapozva) viszont 1966 után újra ott volt. Nehéz volt kijutni egyébként erre a vb-re, mert csak 16 gárda mehetett Argentínába, de több mint száz benevező volt – a magyaroknak interkontinentális selejtezőt kellett játszaniuk Bolíviával.

A tornán el is kapták a halálcsoportot, mindjárt az első meccsükön a házigazdákkal nézhettek farkasszemet – utólag is végig lehet nézni ezt a meccset és meg lehet állapítani, hogy igazságosan kaptak-e ki 2-1-re, és hogy a csapat legjobbjai, **Nyilasi** és **Törőcsik** jogosan voltak-e kiállítva.

{youtube}XG5BAP6Ly9c{/youtube}

Az [olaszoktól 3-1-re kapott ki](#) a **Baróti Lajos** által irányított magyar válogatott, az utolsó fordulóban pedig a franciákkal meccselt. A találkozó érdekessége, hogy a francia csapat egy helyi együttes, a *CA Kimberley* zöld-fehér csíkos mezében volt kénytelen játszani, mert egy tévedés folytán a fehér mezüket hozták magukkal a stadionba. [A](#)

[meccset egyébként 3-1-re megnyerték,](#)

Michel Platini

csak a második félidőben állt be.

A hollandok – habár már nem képviseltek olyan játékerőt, mint négy évvel korábban – ismét eljutottak a döntőig. Az első csoportkörben 3–0-ra verték Iránt, ezt a győzelmet egy Peru elleni vékony 0–0 követte. Skócia 3–2-re győzelmet aratott a hollandok felett (itt született [a világbajnokságoknak egyik legcsinosabb gólja, amit a skót Gemmil szerzett](#)

), ennek ellenére az oranje továbblépett a második körbe.

Ott újra villogni kezdtek, hiszen az első fordulóban 5–1-re kiütötték Ausztriát. A címvédő NSZK ellen ezúttal egy 2–2 sikeredett, de az Olaszország elleni 2–1 gyakorlatilag az elődöntőnek számított, **Arie Haan** hihetetlen nagy gólt lőtt **Zoff**nak, így ismét a döntőbe kerültek a narancsmezesek.

{youtube}owguR0ITlfU{/youtube}

A másik ágon az argentinok 2–0-ra verték a lengyeleket, a brazilokkal pedig csak 0–0-ra végeztek. Házigazdaként jól megcselezték a menetrendet, hiszen mindig az előző eredmény tudtával léphettek pályára.

Az utolsó fordulóban is tudták, hogy a lengyeleket 3–1-re legyőző brazilokat csak úgy tudják megelőzni, ha 4–0-ra verik Perut. Az ország diktatúrában élt, ahol a futball legitimizálja a fennálló rendet (ismerős, ugye..?), így a peruiak elleni meccset 6–0-ra nyerték **Kempes**ék.

{youtube}xH9HZWO7Ez4{/youtube}

A bronzmeccsen [a brazilok nyertek 2-1-re az olaszok ellen](#) . Talán mai szemmel furcsa, de ez a brazil válogatott úgy lett bronzérmes, hogy egyetlen meccset sem kapott ki.

Minden vb-ről egy nagy név biztosan beugrik mindenkinek: ez a név 1978-ban Mario Kempes volt.

Másról is emlékezetes ez a vb: a magyar kudarcról (ilyen még lesz...), a debütáló Tango-labdáról (ugye, milyen szép volt!), **Breitner**, Cruijff, valamint a 17 éves **Maradona** hiányáról – utóbbit hiába követelte a csapatba a közvélemény,

Luis Cesar Menotti

hajthatatlan volt. Ott voltak fiatalon viszont már a vb-n azok, akik a nyolcvanas évek nagy sztárjai lettek:

Platini, Rummenigge

és
Rossi

A döntőben Kempes szerzett vezetést a hájas házigazdáknak (a csapatból egyedül **Ardiles** nem viselt akkor igen divatos hosszú vagy megnövesztett hajat) és igen kemény csata bontakozott ki a két csapat között. A meccset megelőzően is irtó sunyi módon viselkedtek a hollandokkal, mást ne mondjunk, az őrjöngő argentin szurkolók ezrei között ment be a hollandok busza a stadionba.

Az argentinok viselkedése (tíz percet késtek a kezdésről, belekötöttek **René van de Kerkhof** kézgipszébe), agresszív játékuk, a játékvezető folyamatos pártoskodása a kék-fehér csíkosok mellett azt eredményezte, hogy a hollandok úgy felszívták magukat a végére, hogy szinte világbajnokok lettek.

{youtube}eRKBSxEW3Mw{/youtube}

A csereként beállt **Nanninga** egy jobboldali beadás után fejjel egyenlített, a 91. percben pedig Rensenbrink kapufát lőtt – megnyerhették volna tehát a hollandok simán a döntőt. A hosszabbítást már nem bírták, előbb Kempes kotort be egy labdát (ez volt a hatodik, gólkirályi címet érő találata), majd **Bertoni** adta meg a kegyelemdöfést.

Argentínában nagy volt az öröm, ahhoz hasonló, mint amikor az uruguay-iak, az olaszok, az angolok vagy a németek házigazdaként nyertek tornát. Ez lett 1998-ban is Franciaországban és nagy az esélye annak, hogy idén is ez lesz Brazíliában. De ne rohanjunk annyira előre, Kempesék csak a hetvenes éveket zárták le sorozatunkban.

A döntő

1978 június 25., június 25., Buenos Aires, 72 ezer néző, vezette: Sergio Gonella (olasz)

Argentína - Hollandia 3-1 (1-0, 1-1, 2-1)

Argentína: Fillol - Olguin, L. Galván, Passarella, Tarantini - Ardiles (Larrosa, 65. p.), Gallego, Ortíz (Houseman, 74. p.), Bertoni - Luque, Kempes

Hollandia: Jongbloed - Jansen (Suurbier, 72. p.), Poortvliet, Brandts, Krol - Haan, W. van de Kerkhof, Neeskens, Rep (Nanninga, 58. p.) - R. van de Kerkhof, Rensenbrink

Gólzerzők: Kempes (38., 104.), Bertoni (114.), illetve Nanninga (81.)